

Magyarország Alkotmánybírósága
Budapest
Donáti u.35-45.
1015

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
10/1899-0/2015	
Érkezett:	2015 JÚN 23.
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: szék útján 3x 2+4+ml db	H

Nyíregyházi Törvényszék útján

Nyíregyházi Törvényszék Gazdasági Kereskedelmi és Nyíregyházi Törvényszék	
2015 JÚN 12.	
Példány: 3	5
Az ügyirat száma: 10/201/10	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

██████████-meghatalmazott jogi képviselőm útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§ alapján a **Debreceni Ítéltábla Fpkf. III. 30.060/2015/2.** számú végzésével szemben a **Nyíregyházi Törvényszék 10.Fpk.15-10-001201/89.** számú záró végzésére kiterjedően, törvényes határidőn belül az alábbi

alkotmányjogi panasz

terjesztem elő a Tisztelt Alkotmánybíróság elé:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Ítéltábla Fpkf. III. 30.060/2015/2. számú végzésének alaptörvény-ellenességét és azt semmisítse meg a Nyíregyházi Törvényszék 10.Fpk.15-10-001201/89. számú záró végzésére kiterjedően az Abtv 43 § (1) bek. alapján, mivel sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését és a XIII. cikkét.

INDOKLÁS

A Debreceni Ítéltábla Fpkf. III. 30.060/2015/2. számú végzését az indítványozó meghatalmazottja 2015. április 13. napján vette kézhez, jelen alkotmányjogi panaszt az ezen időponttól számított törvényes határidőben nyújtom be.

Az alábbiakban részletesen kifejtendőik szerint jelen ügyben a megtámadott bírósági ítélet érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség áll fenn, így az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 29.§ értelmében az alkotmányjogi panasz befogadható.

I. Tényállás

Az Indítványozó 1999. novembertől alapító tagja volt az ██████████ Kft-nek, munkaviszonya ██████████ szeptemberétől a felszámolás kezdetéig ██████████-ig állt fent az ██████████ Kft-ben.

Az ██████████ Kft-nek 2008. október 27. napja előtt 2 önálló aláírási joggal rendelkező ügyvezetője volt ██████████ valamint ugyanezek a személyek voltak a tagjai is 50-50% arányban. 2008. október 27. napján megtartott

taggyűlésének jegyzőkönyve alapján a két ügyvezető megbízatásáról lemondott és személyében az új ügyvezető is megválasztásra került.

A két tulajdonos üzletrésze 2008. október 27. napján, névértéken értékesítésre került [REDACTED] felé. Az okiratokat [REDACTED] ügyvéd készítette, és az okiratok alapján a társasági szerződés is módosításra került.

Az indítványozó és volt ügyvezető társa először 2009 márciusában igazolta okiratokkal alátámasztva a Nyíregyházi Törvényszék Cégbíróságán, hogy 2008. október 27. napjától **nem ügyvezetők és tagsági viszonyal sem rendelkeznek az [REDACTED] Kft-ben**. A volt tulajdonosok és ügyvezetők hosszú évekig, a lefolytatott törvényességi eljárások ellenére sem tudtak érvényt szerezni az okirati bizonyítékoknak.

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság, mint Cégbíróság törvényességi felügyeleti eljárás keretében **2009. december 7. napján** [REDACTED] Kft-t a további működéstől eltiltotta, megszüntnek nyilvánította és kezdeményezte a felszámolást.

2010 nyarán az indítványozó minden részletre kiterjedő, okirati bizonyítékokkal alátámasztott feljelentést tett a Szabolcs- Szatmár- Bereg Megyei Főügyészségen több bűncselekmény megalapozott gyanúja miatt, így az [REDACTED] Kft-vel kapcsolatos jogsértéseket is feltárta a hitelezők védelmének érdekében, valamint abban reménykedett, hogy törvény által tisztázódhat bizonytalan jogi helyzete, érvényt szerezhet jogainak.

2010. december 21. napján a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróság hivatalból elrendelte az [REDACTED] felszámolást, az adós felszámolójául az [REDACTED] Kft-t jelölte ki. Az indítványozó ismételten jelezte az eljáró bíróságnak és a felszámolónak, hogy bár a Cégbíróságnál a változásbejegyzés nem történt meg, de nem ő az ügyvezetője a cégnek.

Az indítványozó 2011. január 31. napi hatállyal kérte a felszámolótól munkaviszonyának megszüntetését, a munkaviszony megszüntetéssel kapcsolatos iratokat 2011. április 20. napján érkeztek meg az indítványozó állandó címére, **az iratok között nem volt elmaradt munkabérről igazolás, de nem is várt ilyen jellegű iratot, mert a cég gyakorlatilag 2009-től nem működött.**

2011. év elején a felszámoló kizárólag az indítványozóval szemben tett büntető feljelentést számviteli rend megsértése miatt. A felszámoló büntető feljelentése nyomán a Nyíregyházi Törvényszék 50.000 Ft pénzbírsággal sújtotta az indítványozót, amit ő **2012. március 14.** napján megfellebbezett a Debreceni Ítéltábla előtt. Fellebbezésében ismételten okiratokkal bizonyította, hogy nem ügyvezetője, nem tagja az [REDACTED] nek, **továbbá sérelmezte, hogy a közbenső mérleg hitelezői listáján szerepel, mint hitelező hb) kategóriában 129.019.-Ft összeg feltüntetésével, annak ellenére, hogy hitelezői bejelentéssel soha sem élt a felszámoló felé.**

2012. május 29. napján a **Debreceni Ítéltábla Fpkf. III. 30.244/2012/5. jogerős végzésében** a pénzbírság kiszabását mellőzte és **kimondta, hogy az indítványozó ügyvezetői tisztségéről való lemondása 2008. október 27. napján hatályossá vált** és ettől az időponttól kezdve a társaságot az újonnan megválasztott ügyvezető képviselte (2.sz melléklet, végzés 2. oldal utolsó előtti bekezdés).

██████████ felszámoló biztosa 2013. április 22. napján kelt zárójelentésének intézkedési javaslatában kérte a Nyíregyházi Törvényszéket, hogy a cégjegyzék szerinti korábbi képviselőket, kötelezze 50.000.-Ft eljárási illeték megfizetésére.

Az indítványozó **2013. május 6. napján kelt beadványában kérte** a Nyíregyházi Törvényszéktől az ██████████ felszámoló biztosa javaslatának elutasítását, mivel Cstv.63. § (6) bekezdés szerinti kötelezettségeket nem szegte meg, a társaság felszámolását megelőző 3 évben az őt terhelő éves beszámoló letétbe helyezési kötelezettségének eleget tett. Kifogásolta, hogy a zárójelentés 1. számú melléklete szerint továbbra is az ██████████ hitelezőjeként van nyilvántartva, annak ellenére, hogy hitelezői igénybejelentéssel sohasem élt. Beadványában kifejtette, álláspontja szerinta felszámolóként eljáró ██████████ eljárása kimeríti a joggal való visszaélés tényét, ezért kérte a Törvényszéktől a Cstv. 46. §-ára tekintettel, valamint a Ptk. 5.§ (3) bekezdésére hivatkozva a hitelezői nyilvántartásból való törlését.

A Nyíregyházi Járási Ügyészség 2013. június 28. napján az ██████████ ben fennállt kettős ügyvezetés ellenére - az indítványozó 2010- ben tett büntetőfeljelentése alapján - kizárólag az indítványozót vádolta meg a Btk. 290.§ (2) bekezdésébe ütköző hitelezők kielégítésének meghiúsításával elkövetett csődbűncselekmény büntetével.

A Nyíregyházi Törvényszék Cégbírósa **2014. július 29. napján, közel 5 és fél év után** 2008. október 27-i hatállyal törölte a volt tagokat ██████████ Kft tagjainak sorából, az ügyvezetői státusz visszamenőleges törléséről nem rendelkezett.

A Nyíregyházi Törvényszék 10 Fpk.15-10-001201/89. számú záró végzése 2014. november 4. napján mellőzte a korábbi képviselők költségekben való marasztalását, elfogadva az indítványozó 2013. május 6. napján kelt beadványában kifejtett indokait, **viszont a záró végzés az indítványozó határozott kérése ellenére sem rendelkezett a hitelezői nyilvántartásból való törlésről, elmaradásának okára sem derült fény a záró végzésből.**

Az indítványozó élve a jogorvoslati lehetőséggel 2014. november 26. napján a Debreceni Ítéltáblához fordult fellebbezésében előadta, hogy hitelezői igényt nem jelentett be, regisztrációs díjat nem fizetett, a felszámolás kezdetekor nem volt ügyvezetője az ██████████ nek, (Debreceni Ítéltábla Fpkf. III. 30.244/2012/5. jogerős végzése alapján már ebben a kérdésben jogerős döntés született) ezért a felszámoló a Cstv. 46. § (7) bekezdés rendelkezésének figyelmen kívül hagyásával megtett intézkedése kimeríti a Ptk. 5. §. (2) bekezdésében foglaltakat, **súlyos joghátrányt okozva** az indítványozónak. Az indítványozó kérte a T. Ítéltáblától a felszámoló törvénytelen intézkedésének megsemmisítését vagy a felszámoló részére új intézkedés megtételének előírását.

A Debreceni Ítéltábla 2015. március 19. napján kelt végzésében az indítványozó fellebbezését megalapozatlannak találta, indoklása szerint: „*Az elsőfokú bíróság által hozott záró végzés elleni fellebbezési lehetőség nem nyitja meg újból a fellebbezésben kért, a Cstv. 51. § (1) bekezdésben szereplő, a felszámoló intézkedése elleni kifogás intézményének igénybevételi lehetőségét, ezért az ítéltábla mellőzte a fellebbezés érdemi hivatkozásainak vizsgálatát.*”

A Nyíregyházi Törvényszék 2015. április 2. napján kelt 10.Fpk. 15-10-001201/97.sz. végzése alapján, 2015. április 3. napján az ██████████ törölték a cégjegyzékből.

II. 1. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

„XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

“XIII. cikk (1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.”

II. 2. Alkalmazandó jogszabályok

A 2006. évi IV. törvény 31.§ (2) bekezdése az alábbiakat tartalmazza

„A vezető tisztségviselő tisztségéről bármikor lemondhat, ha azonban a gazdasági társaság működőképessége ezt megkívánja, a lemondás csak annak bejelentésétől számított hatvanadik napon válik hatályossá, kivéve, ha a gazdasági társaság legfőbb szerve az új vezető tisztségviselő megválasztásáról e határidő elteltét megelőzően gondoskodott, illetve gondoskodni tudott volna. A lemondás hatályossá válásáig a vezető tisztségviselő a halaszthatatlan döntések meghozatalában, illetve az ilyen intézkedések megtételében köteles részt venni.”

31. § (1) *Megszűnik a vezető tisztségviselői jogviszony*

- a) a megbízás időtartamának lejártával,
- b) visszahívással,
- c) törvényben szabályozott kizáró ok bekövetkeztével,
- d) lemondással,
- e) ha a tisztségviselő meghal,
- f) külön törvényben meghatározott esetben.

1991. évi XLIX. törvény a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról

Cstv. 57. § (1) A gazdálkodó szervezetnek a felszámolás körébe tartozó vagyonából a tartozásokat a következő sorrend figyelembevételével kell kielégíteni:

- a) a felszámolás (2) bekezdés szerinti költségei, ...
- hb) a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője,

Cstv. 46. § (5) A felszámoló külön nyilvántartásba veszi

(7) Az (5) bekezdésben meghatározott követelések - kivéve az 57. § (1) bekezdés a) és c) pontjában foglalt követeléseket - nyilvántartásba vételének feltétele, hogy a hitelező a követelése tőkeösszegének 1%-át, de legalább 5000 forintot és legfeljebb 200 000 forintot a bíróság Gazdasági Hivatala által kezelt elkülönített számlára - a bírósági ügyszámra hivatkozással - befizessen, és ezt a felszámolónak igazolja.

Cstv. 51. §(1) A felszámoló jogszabálysértő intézkedése vagy mulasztása ellen a tudomásszerzéstől számított 8 napon belül a sérelmet szenvedett fél, valamint a hitelezői választmány, a hitelezői képviselő a felszámolást elrendelő bíróságnál kifogással élhet. Az

adós nevében kifogást a 8. § (1) bekezdésében meghatározott szervek képviselője nyújthat be.

Cstv. 57. § (1) A gazdálkodó szervezetnek a felszámolás körébe tartozó vagyonából a tartozásokat a következő sorrend figyelembevételével kell kielégíteni:

a) a felszámolás (2) bekezdés szerinti költségei, ...

hb) a gazdálkodó szervezet vezető tisztségviselője,

2006. évi V. törvény a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról

1. § (1) A törvényszék mint cégbíróság (a továbbiakban: cégbíróság) feladata

a) a cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás lefolytatása és a kérelemnek helyt adó végzés esetén, illetve e törvényben meghatározott esetekben hivatalból is, a cégre vonatkozó adat, jog, valamint tény (a továbbiakban: adat) cégjegyzékbe történő bejegyzése, illetve törlése,

III. Az Alaptörvényben biztosított jogok sérelme

A tisztességes eljáráshoz való jog sérelme

Jelen panaszban kifogásolt bírói határozatok sértik az indítványozó tisztességes eljáráshoz való jogát, mert az első fokon eljáró bíróság 10.Fpk. 15-10-001201/89. számú záró végzése alapján, nem biztosított teljes körű, hatékony jogvédelmet az indítványozó számára. Nem bírálta el maradéktalanul a záró végzésre tett észrevételeit, egyszerűen figyelmen kívül hagyta a hitelezői nyilvántartással kapcsolatos **jognyilatkozatát**, nevezetesen, hogy nem élt hitelezői bejelentéssel az indítványozó.

A hitelezői nyilvántartásból való törlés elbírálásának mellőzése sértette a fentiekben megjelölt Alaptörvényben biztosított tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát az indítványozónak, ezen belül a hatékony bírói jogvédelem követelményét, és azt az alkotmányos igényt, hogy a bíróság elé vitt jogokról a bíróság teljes körűen, érdemben határozzon. Jobbizonytalanságot támaszt az a tény, hogy egy jogerős döntésnek (Fpkf. III. 30.244/2012/5. számú végzés) az alsóbb fokú eljárásban nem lehet érvényt szerezni és a pártatlanság kételyét ébreszti az alsóbb fokú bírósággal szemben, mert nem adott törvényes védelmet, nem a jogerős döntés szellemében járt el.

A T. Alkotmánybíróság elvi éllel többször kimondta: „... a jogi szabályozással szemben alkotmányos elvárásként fogalmazható meg, hogy **a perbe vitt jogokról a bíróság valóban érdemben dönthessen.** Ebből következően a tisztességes eljárásban rejlő alkotmányos jog, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogokat és kötelezettségeket érdemben bírálja el. [Erről lásd: 59/1993. (XI. 29.) AB határozat, ABH 1993, 353, 355.; 39/1997. (VII. 1.) AB határozat; ABH 1997, 263, 272.; 59/1993. (XI. 29.) AB határozat, ABH 1993, 355.; 39/2007. (VI. 20.) AB határozat, ABH 2007, 464, 496.; 46/2007. (VI. 27.) AB határozat, ABH 2007, 592, 605.; legutóbb megerősítve: 8/2011. (II. 18.) AB határozat, ABH 2011, 49, 80–81.]”

Továbbá, a T. Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel megerősítette, hogy egyes alapjogok esetében Alaptörvényünk ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés[például az Emberi Jogok Európai Egyezménye, (továbbiakban Egyezmény)]. Ezekben az esetekben az **Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi** jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága

(továbbiakban Bíróság) által kibontott jogvédelem szintje. {ABH 2011, 291, 321.; legutóbb megerősítve: 32/2012. (VII. 4.) AB határozat; Indokolás [41]}.

Az Alaptörvényben biztosított jogok érvényre juttatásának garanciájaként szolgál a **bírósághoz fordulás joga**. Az indítványozó, az őt ért jogsérelem felismerésekor 2012. március 14. napján azonnal jelezte bíróságok felé, hogy nem élt hitelezői igénybejelentéssel, mint az adós korábbi ügyvezetője a felszámoló, ██████████ irányába. 2013. május 6. és 2013. június 14. napján kelt beadványaiban ismételtlen megtette ezen irányú kifogásait. ANyíregyházi Törvényszék 2014. november 4. napján kelt 10.Fpk.15-10-001201/89. számú záró végzés tanúsága szerint, csak a korábbi képviselők eljárási illeték megfizetésének tárgyában hozott döntést, a vitatott hitelezői igényt nem bírálta el. **A hb) pontos hitelezői igény nyilvántartás tekintetében az indítványozó beadványaival- számára ismeretlen okok miatt- joghatást nem váltott ki, nem törölték a hitelezői nyilvántartásból, a végzésben szó sem esik az előterjesztett kifogásáról.**

A nemzetközi gyakorlat tükrében is aggályos az eljárás arra való tekintettel, hogy az Egyezmény nem teoretikus vagy látszólagos jogokat hivatott biztosítani, hanem olyanokat, amelyek ténylegesek és hatékonyak (lásd: Artica kontra Olaszország ügy, 1980. május 13., No. 6694/74, 33.§), a tisztességes eljáráshoz való jog kizárólag akkor tekinthető hatékonynak, ha a felek kérelmei és észrevételei ténylegesen "meghallgattatnak", tehát a Bíróság kellően alaposan megvizsgálja őket (lásd: Dulaurans kontra Franciaország ügy, 2000. március 21., No. 34553/97, 33.§, Antica és az "R" társaság kontra Románia ügy, 2010. március 2., 26732/03, 32.§, Dima kontra Románia ügy, 2006. november 16., 58472/00, 34.§). A nemzetközi gyakorlat

A „nemtörténesek” tükrében az indítványozó számára az **első fokon eljáró bíróság csak formálisan biztosította az alkotmányos szabályban előírt eljárási garanciákat**. A Nyíregyházi Törvényszék az emberi jogokat semmibe véve **egyszerűen tudomást sem vett a jogvitáról**, a vitatott hitelezői igényről, továbbra is bizonytalanságba tartotta az indítványozót, továbbá a jogmegtagadás okának feltárása nélkül, az eljáró bíróság álláspontját nélkülözve, csökkent a sikeres jogorvoslat esélye is az indítványozó számára, ez által a hatékony jogorvoslathoz való joga.

A bírói jogvédelem mellőzésével pedig teljesen felborult a „fegyverek egyenlőségének” elve is, ráadásul egy olyan féllel szemben, akit maga az eljáró bíróság jelölt ki a felszámolási eljárás kezdetén. Ebben az esetben pedig az eljáró bíróságnak még inkább kerülni kellett volna a pártatlanságnak még csak a látszatát is.

A támadott ítéletablai végzés az indítványozó értelmezése szerint azért is alaptörvényellenes, mert méltatlanul és aránytalanul korlátozta az indítványozó bírósághoz fordulási jogát, nem bírálta el az elé tárt vitatott hitelezői igényt, melynek következtében nem rendelkezhetett szabadon tulajdonával, lényegében önkényes jogalkalmazással megtagadta a jogszolgáltatást egy törvényt követő állampolgártól.

Az indítványozó hangsúlyozza, a személyiség jogait semmibe vevő egyoldalú felszámolói nyilatkozat elleni jogorvoslatot nem korlátozhatja a törvényesség érdekében eljáró bíróság a Cstv. 51.§ -ban megállapított időkeretre és az abban megfogalmazott eljárási rendre. Jelen esetben a kifogás tárgya vitatott hitelezői igény, mely munkaviszonyból fakad, ezért az alkotmányos jogok védelmének érdekében aggályos és nem elfogadható a 2006. évi IV. törvény (továbbiakban Gt.) és a Munkatörvénykönyv (Mt.) rendelkezéseinek figyelmen kívül

hagyása.

Az eljáró bíróságoknak vitatott hitelezői igény tárgyában kellett volna állást foglalni, melyre érdemi választ nem, csak formális választ kapott az indítványozó, egy az ügy szempontjából irreleváns BH-val, így látszólag indoklási kötelezettségének is eleget tett ugyan a bíróság, de valójában az indítványozó fellebbezési lehetőségét üresítette ki, **megfosztva indítványozót alkotmányos alapvető jogától, a hatékony bírói jogvédelemtől, a bíróság elé vitt jogának érdemi elbírálásától.**

A Bíróság joggyakorlata szerint sérül az Egyezmény 6. Cikke szerinti tisztességes eljárásból való jog, ha egy eljárás során a bíróság indokolása nem felel meg a jogszabályoknak (De Moor kontra Belgium ügy, 1994. június 23, No. 16997/90, 55.§). A Bíróság olyan esetekben állapítja meg, hogy nemzeti bíróságok eljárásai egyezményellenesek, ha döntéseik önkényesek, vagy nyilvánvalóan ésszerűtlenek, és megállapítható, hogy az eljárás egészében véve, a maga teljességében nem volt tisztességes (lásd, Van Kück kontra Németország ügy, 2003. június 12., No. 35968/97, 46-47.§, Khamidov kontra Oroszország ügy, 2008. június 2., No. 72118/01, 170.§).

Továbbá, a Bíróság olvasatában a tisztességes bírói eljárásához fűződő jogban benne rejlik a bírói út igénybevételenek joga is, hiszen ennek hiányában a tisztességes eljárás egyes konkrét követelményei sem lennének értékelhetők. **Nem lehet az eljárás tisztességéről beszélni, ha a bíróság magát az eljárást sem biztosítja.** (Golder kontra Egyesült Királyság, 1975. február 25., 4451/70.; 22. §; 35–36. §§) A Bíróság ezt követően e tételét több száz határozatában formálta gyakorlattá, és legutóbb a Zborovsky ügyben erősítette meg. (Zborovsky kontra Szlovákia, 2012. október 23.; 14325/08., 44. §) Emellett a hatékony bírói jogvédelemhez fűződő jogot a luxembourgi székhelyű Európai Unió Bírósága is az uniós jog olyan alapvető vívmányaként ismeri el, amely a tagállamok alkotmányos hagyományaiából ered. [Erről lásd: Unibet (London) Ltd és Unibet (International) Ltd kontra Justitiekanslern, C-432/05, 2007. március 13., 37. §; KiriakiAngelidaki és társai kontra OrganismosNomarchiakisAutodioikisisRethymnis és mások, C-378/07, 2009. április 23., 176. §; MarkkuSahlstedt és társai kontra Bizottság, C-362/06 P 2009. április 23., 43. §]

Indítványozó megjegyzi, hogy a strasbourgi esetjogra történő hivatkozás nem értékelhető egy olyan indítványnak, mely „Jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítására” irányulna.

Az indítványozó meglátása szerint a Cstv. 51.§-ának alkalmazása jelen esetben tovább fokozta a jogbizonytalanságot és megkérdőjelezi a pártatlanságot számára, mert egy felszámolási eljárásban azt a látszatot kelti, hogy az ügyvezető személyéről a jogerős döntés figyelmen kívül hagyásával a felszámoló dönt, ezáltal nem biztosítja a pártatlan eljárást az indítványozó számára.

Tulajdonjog, önrendelkezési jog korlátozása

Az Alkotmánybíróság többek között 29/2006-os Határozatában kimondta, hogy *a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot. Az Alkotmánybíróság gyakorlata a tulajdonhoz való jogot alapvető jogként részesíti alkotmányos védelemben [711991. (II. 28.) AB határozat, ABH 1991,22,25.]. Az Alkotmány 13. §-ának (1) bekezdése nemcsak a polgári jogi tulajdonjogra, hanem egyéb vagyoni jogokra is vonatkozik [1711992. (III. 30.) ABhatározat, ABH 1992, 104, 108.].*

Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XIII. cikke tekintetében továbbra is fenntartotta azt a korábbi gyakorlatát, amelynek értelmében a tulajdonhoz való alapjog a már megszerzett tulajdont, illetve kivételes esetekben a tulajdoni várományokat védi. {A korábbi gyakorlat tekintetében lásd: 64/1993. (XII. 22.) AB határozat, ABH 1993, 373.; 10/2001. (IV. 12.) AB határozat, ABH 2001, 123., illetve 819/B/2006. AB határozat, ABH 2007, 2038, 2041.; az említett gyakorlat megerősítése tekintetében lásd: 3115/2013. (VI. 4.) AB határozat, Indokolás [34]}.

Az ítéletablai végzés megengedhetetlenül aránytalan módon korlátozza az indítványozó tulajdonhoz való jogát, azzal ugyanis, hogy érdemben nem bírálta el az indítványozó beadványát véglegesen megfosztotta az indítványozót az alapvető jogainak gyakorlásában, attól, hogy a munkabér jellegű **tulajdonával önállóan rendelkezessen**, hogy egyoldalú nyilatkozatot tehessen a felszámoló felé és adott esetben lemondjon a tulajdonáról (munkabéréről), mint jelen esetben is, amikor annak megállapítását kérte, hogy nem hitelező.

Az indítványozó nem élt, hitelezői igénybejelentéssel, nem kérte a hb) kategóriába besorolt követelést a) kategóriába sorolni, mert számára az Alaptörvényben is megfogalmazott tulajdonhoz köthető felelősséggel nem lehet visszaélni a hitelezők rovására (egyik félnek sem), ezen alkotmányos jogának gyakorlásában **akadályozta meg** az ügydöntő végzés.

A Kúria előtti rendkívüli jogorvoslati lehetőséget azért nem vehette igénybe az indítványozó, mert 2015. április 3. napján az MRM Kft-t törölték a cégjegyzékből, a Debreceni Ítéletábla jogerős határozatát pedig 2015. április 12. napján adták postára, így megszűnt, törölt céggel szemben nem élhetett felülvizsgálati indítvánnyal. A körülményeket értékelve a Nyíregyházi Törvényszék eljárása az indítványozót totálisan megfosztotta minden jogorvoslati lehetőségtől az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésébe ütközően.

A fent előadott tényállás alapján tisztelettel kérem, állapítsa meg a Tisztelt Alkotmánybíróság, a fent jelzett számú ítéletek Alaptörvénybe ütközését, mivel azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését és a XIII. cikkét.

Az Alkotmánybíróságról szóló törvény 2011. évi CLI. Számú törvény 43 § (1) és (2) bek. alapján az érintett bírói döntéseket semmisítse meg és kötelezze a Nyíregyházi Törvényszéket új eljárás lefolytatására.

Végezetül kérem az Abtv. 52.§ (5) bekezdése értelmében az Indítványozó adatai zártan kezelését.

Debrecen, 2015. június 10.

Tisztelettel:

Melléklet:

- 1. Ügyvédi meghatalmazás
- 2. Debreceni Ítéltábla Fpkf. III. 30.244/2012/5. végzés
- 3. Nyíregyházi Törvényszék 10 Fpk.15-10-001201/89. számú záró végzés
- 4. Debreceni Ítéltábla Fpkf. III. 30.060/2015/2.
- 5. BH 2001. 491.